

Tre og Fyrgetyvende Møde.

Lørdagen den 10de Februar 1883 Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Indenrigsministeren fremføtter: Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statsbanerne.

Indenrigsministeren (Steel): Ved Loven af 2den Juli 1880 om Statens Overtagelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Baner blev det bestemt, at disse Jernbaners Stilling med Hensyn til Bestyrelsesmaade og Driftsmaade skulde afgjøres ved Lov, og at Forslaget til en saadan Lov skulde fremsættes i indeværende Samling. Det er i Henhold dertil, at nærværende Lovforslag er udarbejdet. Det har været et vidtløftigt Arbejde, det har taget forholdsvis lang Tid, og det har været forbundet med særegne Vanskeligheder. Det er for det Første begrundet i den betydelige Udstrækning, som vort Jernbanenet nu har faaet, efterat de sjællandske Jernbaner ere erhvervede, idet det samlede Komplex nu udgjør paa det Nærmeste 200 Mil, nemlig 51 Mil, der ere erhvervede fra det sjællandske Jernbaneselskab og de tidligere jydsk-syenske Statsbaner, der omfatte en Strækning af 146 Mil. Alle disse Jernbaner drives for Statens Regning, naar jeg undtager den lille Strækning fra Ringe til Faaborg, som er bortforpagtet til det jydsk-syenske Jernbaneselskab. Men foruden dette meget betydelige Komplex henligger der under Statsbanernes Drift allerede ikke ubetydelige Forbindelser over Vandet, men det vil vist findes hensigtsmæssigt, at dels alle Besørgelser mellem Jernbanerne, hvor de ende med Vand og den tilsvarende Strækning paa den anden Side, og dels de øvrige Besørgelser af Trafikken tilvands med Statens Skibe underlægges Jernbanebestyrelsen. Paa den Maade vil der altsaa under denne komme til at sortere Færgesarten mellem Korsør og Nyborg, Færgesarten mellem Strib og Fredericia, Færgesarten ved Oddehusd og mellem Maastrup og Falster og tillige Dampskibsforbin-

delsen mellem Frederikshavn og Gøteborg samt endvidere Dampskibsforbindelsen mellem Korsør og Kiel, der har været underlagt Postvæsenet. Men, som sagt, der er ingen Grund til, at noget af disse Trafikmidler skulde staa under en særskilt Bestyrelse, og det vil i alle Henseender findes hensigtsmæssigt, at de underlægges Statsbanebestyrelsen. Det vil deraf ses, hvilket betydeligt Omraade denne Administrationsgren faar, og det vil tillige erkjendes, at Ordningen af denne Sag er forbunden med ikke faa Vanskeligheder, idet det her gjælder om at faae forenet under een Bestyrelse to tidligere Bestyrelser, nemlig Bestyrelsen af Statsbanerne og det sjællandske Jernbaneselskabs Baner, som have været styrede under en forskjellig Organisation og efter forskjellige Principer. Naar nu de sjællandske Jernbaner ere erhvervede for Staten, forekommer det mig ganske klart, at det Rigtige er at samle alle Statsbaner under en fælles Bestyrelse. Der er saa Meget, der taler for en saadan Ordning, at det ganske vist vil være iøinefaldende for Enhver. Enhed i Bestyrelsen, Enhed i Anstiftelsen af Materiel og Formen derfor, Enhed i Udviklingen og Bygningen af vore Jernbaner, Enhed i Administrationen, de samme Bilkraaer for de forskjellige Landsdele, Besparelsen ved et fælles Depot osv. præsenterer sig jo selv som hensigtsmæssigt, og det vil i økonomisk Henseende, baade af Hensyn dertil og af Hensyn til Enheden i Administrationen, hvorved Antallet af Funktionærer og Embedsmænd noget vil kunne indskrænktes, vise sig rigtigt. Men denne Administrationsgren faar jo en ganske særlig Betydning ved det Omfang og de Vanskeligheder, der ville være forbundne med Bestræbelserne for at bringe de forskjellige Systemer ind under den samme Orden. Det vil vanskeligt kunne lade sig gjennemføre paa engang. Det vil kræve nogen Tids Erfaring, førend man kan komme til klar Erkjendelse af, hvor stort Personale og hvor mange Kontorer osv. der maa til. Dette Lovforslag indeholder derfor heller ikke Detailler i Gjennemførelsen af alle de Foranstaltninger, som ville være fornødne til en fælles Drift. En Ting tror jeg, at man strax vil være enig om, og det er den, jeg sidst berørte, at det Hele bør samles under een Overbestyrelse. Denne vil imidlertid blive saa vidtløftig, at det ikke vilde være rigtigt at henlægge denne til Indenrigsministeriet, men der bør være en Overbestyrelse, som er ansvarlig for Ministeren. Indenrigsministeriet er jo allerede iforveien bebyrdet med en overordentlig stor Mængde forskjelligartede Anliggender, saa at det ikke vilde være rigtigt under disse Forhold at bebyrde det endnu